

Închiderea oficială
O zi din viață

»Pagina 2

EducaTIFF

Cronicile publicate ale tinerilor critici de film.

»Pagina 4

Closure

Tiff 2011 în imagini.

»Paginile 9 - 15

DIGESTIFF

Publicație oficială a TIFF

10

Duminică, 12 iunie, 2011

www.tiff.ro | www.tiff.tv.ro

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA**

EDIȚIA 10, 3-12 IUNIE 2011
CLUJ-NAPOCA

English Pages: 6 - 7

Prezentat de:

BANCA TRANSILVANIA

And the Winners Are...

Trofeul Transilvania, (15.000 de euro, oferit de **Institutul Cultural Român: *Fără cale de-ntors / Sin Retorno*** (r. Miguel Cohan, Argentina - Spania, 2010)

Premiul pentru Cea mai bună Regie (5.000 de euro) oferit de **Centrul Național al Cinematografiei: ex-aequo Rúnar Rúnarsson, *Vulcanul / Volcano*** (Danemarca, 2011) și **Constantin Popescu, *Principii de viață / Principles of Life*** (România, 2010)

Premiul Special al Juriului (1.500 de euro), oferit de **Vodafone: *O viață însemnată / La vida util*** (dir. Frederico Veiroj, Spania, 2010)

Premiul pentru Cea mai Bună Interpretare (1.000 de euro), oferit de **Vitrina Advertising: Elodie Bouchez, *Imperialiștii n-au murit! / The Imperialists Are Still Alive!*** (SUA, 2010)

Premiul pentru Cel mai Bun Scenariu, (1.500 de euro), oferit de **Evenimentul Zilei: Ana Cohan și Miguel Cohan, *Fără cale de-ntors / Sin Retorno*** (Argentina - Spania, 2010)

Premiul pentru Cea mai Bună Imagine, (5.000 de euro - cotă de peliculă Kodak Vision 3), oferit de **Kodak Cinelabs România: Linda Wassberg, *Maimuțe / She Monkeys*** (Suedia, 2011)

Premiul FIPRESCI: *Tilva Roš* (regia Nikola Ležaić, Serbia, 2010)

Premiul Publicului, oferit de Mastercard: *Oxigen / Oxygen* (r. Hans Van Nuffel, Belgia, 2010)

Premiul de Excelență, oferit de Mercedes-Benz regizorului **Lucian Pintilie**

Premiul Special pentru Contribuția Adusă la Cinematografia Mondială, oferit actriței **Jacqueline Bisset**

Premiul pentru Întreaga Carieră, oferit de Banca Transilvania actorului **George Motoi**

Premiul pentru Întreaga Carieră oferit unei Personalități din Cinematografia Europeană - actorului **Michael York**

Premiul pentru Întreaga Carieră oferit unei Personalități din Cinematografia Europeană - actorului și regizorului **Michele Placido**

Premiul Special al Celei de-a 10-a Ediții TIFF, oferit producătorului **Marin Karmitz**

Premiul Special al Celei de-a 10-a Ediții TIFF, oferit directorului de imagine **Oleg Mutu**

Premiul Zilelor Filmului Românesc pentru secțiunea lung metraj, (2.000 de euro), oferit de **Institutul Cultural Român: *Morgen*** (r. Marian Crișan, România - Franța - Ungaria, 2010)

Premiul Zilelor Filmului Românesc pentru secțiunea Scurtmetraj, (1.500 de euro) oferit de **L'Oreal: *Bora Bora*** (r. Bogdan Mirică, România, 2011)

Premiul Zilelor Filmului Românesc pentru Debut, oferit de URSUS - Bogdan George Apetri, *Periferic* (România - Austria, 2010)

Premiul pentru Cel mai Bun Scurt Metraj din secțiunea Umbre: ex-aequo, *Ninjas* (r. Dennison Ramalho, Brazilia, 2010) și ***Danny Boy*** (r. Marek Skrobecki, Elveția - Polonia, 2010)

Premiul Let's Go Digital!, pentru cel mai bun film produs în cadrul atelierului de film pentru adolescenți: ***Gând+uri***, realizat de Iulia Colban, Felicia Simion, Radu Sticlea

Premiul Competiției Locale, oferit de Nokia: ex-aequo, *Jatekszer / Jucăria* (r. Punkosti Laura) și ***Casa Blanca 1 PM*** (r. Octavian Fedorovici)

Mențiune Specială în cadrul Competiției Locale, oferită de Fabrica de Pensule: *Odă* (r. Anna Peter)

Premiul HBO pentru Cel mai bun scenariu de lung metraj din cadrul Concursului Național de Scenarii organizat de HBO România în parteneriat cu TIFF, în valoare de 3.000 de dolari - **Paul Cioran, pentru scenariul *De-aici vă descurcați singuri***

Premiul HBO pentru Cel mai bun scenariu de scurt metraj din cadrul Concursului Național de Scenarii organizat de HBO România în parteneriat cu TIFF, în valoare de 1.500 de dolari - **Marian Enache, pentru scenariul *Burnt Out***

Premiul HBO pentru Cel mai bun scenariu de documentar din cadrul Concursului Național de Scenarii organizat de HBO România în parteneriat cu TIFF, în valoare de 2.000 de dolari - **Matei Alexandru Mocanu, pentru scenariul *O crimă banană***

Cinematografele TIFF

Cinema Florin Piersic
Piața Mihai Viteazul 11

Casa de cultură a studenților
Piața Lucian Blaga 1-3

Cinema Victoria
B-dul Eroilor 51

Cinema Arta
Universității 3

Odeon Cineplex - Sala 1
Odeon Cineplex - Sala 4
Odeon Cineplex - Sala 5
Odeon Cineplex - Sala 6
Polus Center Cluj,
Avram Iancu 492-500,
Comuna Florești

Ursus Open Air
Piața Unirii

Mănăstur Open Air
terenurile de sport,
zona complexului Nora

Centrul Cultural Francez
I.C. Bratianu 22

Marty Cafe
Victor Babeș 39

Galerie Muzeul de Arta
Piața Unirii 30

Boiler Club
Henri Barbusse 59-61

DONCAFÉ

AperiTIFF

Redactor șef:
Laura Popescu

Redactori:
Cristi Mărculescu, Anca Grădinaru, Mark Racz,
Radu Meza, Raluca Bugnar, Andra Szasz

Pagina de engleză:
Martin Blaney, Jay Weissberg, David Robinson

Reporteri:
Oana Moisil, Paul Boca, Mihaela Ursan

Fotografi:
Răzvan Șut, Vlad Gherman, Adi Marineci,
Nicu Cherciu, Cosmin Ignat, Cristian Nemes

Graphic design:
Carmen Gociu

Ilustrație:
Matei Branea

Distribuție:
Ionuț Husti

Tipărit la: Media Pro

InterogaTIFF

Profil de voluntar: Elisabeta Calmuschi

Elisabeta, 29 de ani, a fost voluntar la prima ediție TIFF. A continuat să fie, cu o întrerupere de câțiva ani, timp în care a plecat în Spania făcând tot voluntariat; s-a angajat acolo apoi s-a mutat în Portugalia unde a pus pe picioare o afacere micuță cu un restaurant. S-a întors apoi în țară, s-a angajat la București la o firmă internațională și a revenit la voluntariatul de la TIFF.

Ce-ți amintești de la prima ediție a TIFF?

Îmi amintesc că birourile erau improvizate. Și încă ceva, ca să vezi cât a crescut TIFF în ultimii ani: la decernarea premiilor nu aveau fete pe scenă frumos îmbrăcate să decerneze premiile și cu câteva ore înainte de premiere le-au ales pe cele mai bine îmbrăcate voluntare să urce sus pe scenă cu florile.

În toate edițiile asta, ce fel de joburi ai făcut ca voluntar?

Eram la guest în primele ediții, dar făceam tot ce se putea. Îmi amintesc că atunci am învățat străzile Clujului, cum se numea fiecare, trebuia să mă duc să las invitațiile. Făceam tot ce era nevoie, eram prezenți oriunde cu mare plăcere. Dovada că mi-a rămas în suflet este că m-am întors după 10 ani și cel mai impresionant

mi se par relațiile alea care durează peste timp, deși nu te-ai văzut cu oamenii de peste 10 ani. Pentru că ai împărtășit o amintire atât de frumoasă cum este TIFFul, te întorci și vezi un zîmbet cald pe fața lor și te strîng în brațe și nu mai ai nevoie de nimic altceva. Este ca la întâlnirile de liceu după 10 ani.

Deci îți pare rău când se termină TIFFul?

Nu poate să fie mereu TIFF. Dar tocmai în asta constă frumusețea. TIFFul este frumos pentru că ține 10 zile pe an, la Cluj. Pentru că dacă ar ține încontinuu, desigur că i s-ar duce din strălucire.

Care e cea mai frumoasă amintire?

Cred că cea mai frumoasă amintire o am de la petrecerea de la prima ediție când Oana Giurgiu ne-a făcut cadou niște cercei la fiecare. A fost un gest de apreciere pe care mulți oameni nu l-ar face. Și uite, o chestie care s-a întâmplat ieri. Aveam păturile din Piața Unirii care erau ude și le-am scos să le uscăm, însă ploua și nu prea aveam unde să le punem, le-am întins pe acolo, iar o soluție la care m-am gândit a fost să le punem pe spate ca să se încălzească. S-au uscat mult mai repede așa.

Mai sînt mulți voluntari care au rămas din primii ani?

Da, sînt mulți vechi. Aș vrea să spun că mă impresionează după atîția ani în ce s-a transformat. Este ca un copil care a pornit de când era mic și doar gîngurea, iar acum nu doar că articulează foarte bine cuvintele. Are o logică și o dinamică impresionantă.

— A consemnat Laura Popescu

Brinel, Partenerul Tehnologic al TIFF 2011-2013

Compania Brinel, unul dintre cei mai importanți furnizori de tehnologie și servicii IT cu capital integral românesc, devine **Partener Tehnologic al TIFF** pentru o perioadă de trei ani, începînd cu ediția din iunie 2011. Brinel pune la dispoziția organizatorilor tehnologie IT de ultimă oră și oferă proiecția filmului de închidere al TIFF, „Life in a Day”, urmată de un Cocktailul VIP pentru clienții companiei.

Pentru a sărbători acest parteneriat, Brinel a lansat **concursul „Oscar în IT”** (www.oscarinit.ro), destinat oricărei persoane cu imaginație, pasionate de film și de tehnologie. Participanții au realizat

materiale video în care au surprins răspunsul la următoarele teme: „Mediul și tehnologia, peste 20 ani”, „Care va fi tehnologia vedetă (de Oscar) peste 20 de ani?”, „Cum va ajuta tehnologia o afacere a anului 2030?”.

Concursul s-a derulat în perioada 1-10 iunie, urmînd ca ceremonia de premiere să aibă loc duminică, 12 iunie, la Cinematograful Florin Piersic, înainte de proiecția filmului „Life in a Day”. Premiile puse la dispoziție de organizatori constau într-un netbook, pentru „filmul de Oscar”- premiu desemnat de către un juriu specializat- și o cameră video pentru filmul care cîștigă

preferințele publicului online.

„Suntem încîntați de oportunitatea de a sprijini Festivalul Internațional de Film Transilvania. TIFF a crescut rapid în popularitate, reprezintă o sărbătoare a creației care a depășit granițele orașului Cluj Napoca, chiar și pe cele ale României. Considerăm că acest parteneriat reflectă importanța pe care o acordăm comunității și suntem mîndri că putem să ne implicăm.” — a declarat Marcel Borodi, CEO al grupului Brinel.

DESPRE BRINEL

Fondată în 1991 în Cluj-Napoca, compania Brinel oferă clienților

soluții informatice de top, prin integrarea de software, hardware, echipamente de rețea și comunicații. Cu sediul central în Cluj Napoca, grupul are încă 4 puncte de lucru în țară, localizate în București, Timișoara, Oradea și Sibiu. Echipa Brinel este în continuă creștere, avînd la activ, în prezent, 140 de profesioniști dedicați acestui domeniu. Parteneriatele strategice încheiate cu companii IT de vîrf la nivel mondial asigură dezvoltarea unei oferte complete de produse și servicii competitive, bazate pe cele mai înalte competențe și tehnologii. Pentru mai multe informații, vizitați www.brinel.com.

Votul publicului

Competiție

Oxygen/Oxygen 4.45/308
Potopul/The Flood 4.23/176
Principii de viață/Principles of Life 4.10/426
Vulcanul/Volcano 4.00/229

Fără cale de-ntors/Sin Retorno 3.95/181
Imperialiștii n-au murit!/The Imperialists are Still Alive! 3.94/241
Tăcerea/Silence 3.78/235
Maimuțe/She-Monkeys 3.69/177

Aleea regelui/King's Road 3.68/343
Proiectul fără titlu al lui Khartik Krishnan/The Untitled Khartik Krishnan Project 3.22/198
O sîmbătă obișnuită/Innocent Saturday 3.16/179

O viață însemnată/La vida util 3.08/187

Barometru general

Vitus 4.82/347
Pina 4.73/451
Balanța/The Oak 4.72/164

■ Închiderea oficială

0 zi din viață

crowdsourced Cinema la închiderea TIFF, filmul celebrează esența sinceră a umanității la nivel global și un nou mod de a face film prin colaborarea a mii de membri ai comunității de video-sharing YouTube. Pe 24 iulie 2010, mii de oameni de pe glob au filmat video-uri și le-au încărcat pe YouTube răspunzând la inițiativa regizorului și documentaristului prin excelență Kevin McDonald (*One Day in September* – premiul Oscar pentru cel mai bun documentar în 2000, *Touching the Void*, *State*

of Play, *The Last King of Scotland*, *The Eagle*). A urmat compilarea, fără îndoială anevoioasă, a peste 4500 de ore de filmări realizate cu camere diferite sau chiar telefoane mobile la calități diferite, într-un film document de 90 de minute menit să redea generațiilor următoare o imagine a vieții în 24 iulie 2010. De la *time-lapse*-uri la *home-made*-uri cu copii, de la *coming-out*-ul teribil de emoționant al unui adolescent la documentare amator, *O zi din viață* e un omagiu cutremurător adus umanității și filmului. Un proiect cinematogra-

fic care readuce filmul mai aproape de viziunea lui Dziga Vertov, părintele kino-pravda, mozaicul video creat de McDonald transmis-te cu sinceritate și căldură un mesaj despre sensibilitatea umană, despre depășirea granițelor (de toate tipurile), despre puterea de a colabora folosind noile media. Filmul a avut premiera la Sundance și a fost transmis live pe YouTube în ianuarie anul acesta, iar în 24 iulie va fi proiectat în cinematografe din toată lumea.

– Radu Meza

Filme maghiare la TIFF putem aștepta doar la ediția din 2013

Ministrul secretar de stat pentru cultură din Ungaria, Geza Szocs, a discutat cu Tudor Giurgiu la VIP Lounge de la TIFF despre criza cinematografia maghiară, unde regizorii s-au revoltat împotriva statului și a sistemului de subvenționare a filmului. Szocs, clujean la origine, a explicat că sistemul de finanțare al cinematografului e în plină reorganizare, pricină din care filme maghiare la TIFF nu ne-am putea aștepta să vedem decât prin 2013. Ministrul a adăugat că poate nici acelea nu vor fi capodopere, dar măcar vor fi filme cu care unguirilor nu le va fi rușine să fie asociați. „Unii vorbesc despre colapsul finanțării, alții despre catastrofă, eu aș spune că este o perioadă de tranziție”, a punctat invitatul. „Până acum nu am cheltuit nici

măcar un forint deoarece restructurarea din punct de vedere juridic nu a ajuns în faza în care se pot efectua finanțări. Suma despre care vorbim nu e foarte departe de un miliard de forinți, este o sumă de 800 de milioane de forinți, plus 100 și câteva milioane de forinți pentru alte scopuri cinematografice, nu crearea de filme”, a explicat ministrul secretar de stat Geza Szocs. „Această sumă a fost acoperită cu anumite contracte sau anumite proiecte ale unor producători de film. Un exemplu este filmul care va fi regizat de Janos Szasz și care este scris pe baza romanului lui Agata Cristov, *Le Grand Cahier*, deci *Marele Caiet*. Sînt și alte proiecte de filme, dar dată fiind situația critică și gelozia generală din Ungaria în tabăra

cineaștilor, eu aș zice să așteptăm momentul în care va fi publicată fiecare cifră importantă, în curînd, ca aceia interesați să nu afle în mod indirect de la Cluj, ci să fie publicat un document la Budapesta”, a mai adăugat ministrul maghiar.

Masa rotundă

Romania on the Movie Map

Astăzi, 12 iunie, în ultima zi a festivalului, o serie de critici renumiți din țară și din străinătate se reunesc la Centrul Cultural Francez, de la 11.30, pentru o nouă discuție sub egida Romania on the Movie Map.

■ Program / duminică / 12 iunie

CINEMA FLORIN PIERCIC

11:00 – 100'
Seniorii / Oldboys
Danemarca; Nikolaj Steen; Supernova [911]

13:15 – 91'
Trezirea la realitate / Rabbit Hole
S.U.A.; John Cameron Mitchell; Piața Unirii [912]

15:30 – 118'
Singurătatea numerelor prime / La solitudine dei numeri primi
Italia; Saverio Costanzo; Back to TIFF [913]

18:00 – 98'
Undeva / Somewhere
S.U.A.; Sofia Coppola; Supernova [914]

ÎNCHIDEREA OFICIALĂ

20:30 – 95'
O zi din viață / Life in a Day
S.U.A.; Kevin Macdonald; Supernova [915]

23:00 – 89'
Totul va fi bine / Everything Will Be Fine
Danemarca; Christoffer Boe; Back to TIFF [916]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 – 123'
Nader si Simin, o despărțire / Nader and Simin, A Separation
Iran; Asghar Farhadi; Supernova [921]

18:30 – 103'
Să nu mă părăsești / Never Let Me Go
S.U.A.; Marea Britanie; Mark Romanek; Piața Unirii [922]

21:00 – 97'
Verii / Primos
Spania; Daniel Sanchez Arevalo; Piața Unirii [923]

CINEMA VICTORIA

10:00 – 88'
Deasupra noastră numai cerul / Above Us Only Sky
Germania; Jan Schomburg; Supernova [931]

12:00 – 154'
Mr. Nobody
Canada, Franța, Germania, Belgia; Jaco van Dormael
12' È pericoloso sporgersi
Belgia; 3x3 [932]

15:15 – 88'
Măte batrâne / Gatos Viejos
S.U.A., Chile; Sebastian Silva; Back to TIFF [933]

17:15 – 109'
Kaspar Hauser / The Enigma of Kaspar Hauser
Germania; Werner Herzog; 3x3 [934]

20:00 – 118'
A opta zi / La huitieme jour
Belgia, Franța; Jaco van Dormael; 3x3 [935]

22:30 – 86'
Un inger la mare / Un ange a la mer
Belgia; Frederic Dumont; Focus Belgia [936]

CINEMA ARTA

10:00 – 92'
Yo Yo
Franța; Pierre Etaix; 100% Pierre Etaix [941]

15:00 – 108'
Chipul pe care-l meriți / The Face You Deserve
Portugalia; Miguel Gomes

23'
Respect reciproc / A History of Mutual Respect
Portugalia; Focus Portugalia [943]

17:45 – 100'
Armaddillo
Danemarca; Janus Metz Pedersen; Ce se intampla, documentarul? [944]

20:00 – 90'
O dată în viața mea / For Once in My Life
S.U.A.; Jim Bigham, Mark Moorman; Ce se intampla, documentarul? [945]

22:00 – 93'
Crepusul / Dusk
Olanda; Hanro Smitsman; Wasted Youth [946]

ODEON CINEPLEX – SALA 1

12:30 – 98'
Vulcanul / Volcano
Islanda; Runar Runarsson; competiție [981]

15:00 – 101'
Potopul / The Flood
Israel, Canada; Guy Nattiv; Competiție [982]

17:30 – 83'
Maimute / She-Monkeys
Suedia; Lisa Aschan; competiție [983]

20:00 – 139'
Poezie / Poetry
Coreea; Lee Chang-Dong; Supernova [984]

23:00 – 95'
Legal / illégal
Belgia, Franța; Olivier Masset-Depasse; Focus Belgia [985]

ODEON CINEPLEX – SALA 4

12:00 – 272'
Misterele Lisabonei / Lisbon Mysteries
Portugalia; Raul Ruiz; Evenimente Speciale [991]
Filmul rulează în 2 părți, cu o pauză de 15 minute / The film will play in 2 parts, with a 15 minute intermission

17:30 – 83'
Paradis artificial / Paraísos artificiales
Mexic
Yulene Olaizola, Back to TIFF

19:30 – 85'
Vespa
Ungaria, Serbia; Diana Groo; Ziua Maghiară [994]

22:15 – 117'
Imperiul asasinilor / Reign of Assassins
China, Hong Kong, Taiwan; Su Chao-bin, John Woo; Umbre [995]

ODEON CINEPLEX – SALA 5

12:15 – 83'
Ursul / The Bear
România; Dan Chișu; Piața Unirii [9A1]

14:45 – 113'
Dacă bobul nu moare / If The Seed Doesn't Die
România; Sinisa Dragin; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [9A2]

17:15 – 83'
Despre alte mame / Other Mothers
România; Mihai Ionescu, Tiberiu Iordan; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [9A3]

19:45 – 92'
Omoară-mă, te rog / Kill Me Please
Franța, Belgia; Olias Barco; Umbre [9A4]

22:45 – 89'
Nu e dracul atât de negru / Nothing's All Bad
Danemarca; Mikkel Munch-Fals; Fără Limită [9A5]

ODEON CINEPLEX – SALA 6

13:00 – 104'
Prea târziu / Too Late
Franța, România; Lucian Pintilie; 100% Lucian Pintilie [9B1]

15:15 – 82' O vară de neuitat / An Unforgettable Summer
Franța, România; Lucian Pintilie
39' Tertium non datur
România; 100% Lucian Pintilie [9B2]

17:45 – 106'
Reconstituirea / Reenactment
România; Lucian Pintilie; 100% Lucian Pintilie [9B3]

20:15 – 83'
Duminică la ora 6 / Sunday at 6
România, Franța; Lucian Pintilie; 100% Lucian Pintilie [9B4]

22:30 – 92'
Salonul nr.6 / Ward Six
Iugoslavia; Lucian Pintilie; 100% Lucian Pintilie [9B5]

URSUS OPEN AIR – PIAȚA UNIRII

21:45 – 110'
Cine zice ăla este! / Mine vaganti
Italia; Ferzan Ozpetek; Piața Unirii [951]

MĂNĂȘTUR OPEN AIR

22:00 – 94'
127 de ore / 127 Hours*
S.U.A., Marea Britanie; Danny Boyle; Supernova [961]

CENTRUL CULTURAL FRANCEZ

22:00 – 74'
Pruncul Iisus din Flandra / Little Baby Jesus of Flander
Belgia; Gust Van Den Bergh; Focus Belgia [971]

MARTY CAFÉ

21:30 – 53'
Valea Corlatului / The Corlat Valley
România; Stephane Lucon
42'
24 găleți, 7 șoareci, 18 ani / 24 Buckets, 7 Mice, 18 Years
România; Marius Iacob; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [9C1]

23:30 – 80'
Jurnalul unui top-model / Picture Me
S.U.A.; Ole Schell, Sara Ziff; Ce se intampla, documentarul? [9C2]

EducaTUFF

Ciștigătorii competiției de critică de film EducaTUFF – Tineri Critici de Film

Sîmbătă, 11 iunie, în ambianța Librăriei Cărturești, am asistat la ultimul act al competiției Tineri Critici de Film, lansată de EducaTUFF în luna mai. Cei 17 elevi nominalizați – cel mai tânăr de 10 ani și cel mai „bătrîn”, de 18, au aflat ce note au primit cronicile lor despre filmele vizionate în programul EducaTUFF. Desemnarea premi-anților s-a făcut de către un juriu independent, format din criticii de film Nagy Boglárka, Laurențiu Brătan și Andrei Rus. Toți nominalizații au participat, în cadrul TIFF, la ateliere de critică de film, special destinate lor și susținute de criticul Mihai Fulger (o provocare inedită pentru Mihai, care a prezentat noțiuni introductive de limbaj cinematografic și critică de film liceenilor, elevilor de gimnaziu și chiar celor din clasele primare). Iată cronicile ciștigătorilor:

EU SÎNT KALAM

BIANCA CUIBUS, cls. a IV-a, (învățător. Simona Brie, Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu”, Cluj-Napoca) În primul și în primul rînd, filmul „Eu sînt Kalam” a fost foarte frumos. Filmul, am observat, seamănă cu povestea „Prinț și cerșetor”. Despre film am o părere destul de bună. Eu aș vrea să încep cu părțile negative. Prima dată a fost foarte vag cum a fost prezentat prințul. Apoi mi-a displicut că s-a pus accent pe sărăcia din India. Țara ar fi trebuit arătată ca o țară cu multe caractere, deși știu că dacă ar fi fost prezentată așa, filmul n-ar fi ieșit cum trebuie. Fiind eu un mic critic, aș putea spune că la cinema, unde a fost prezentat filmul, subtitrarea a fost groaznică. Nimic nu se înțelegea. Nu mi-a mai plăcut sincer că Chhotu a fost tratat ca un servitor, dar în asta am descoperit că Chhotu are multe calități. Și, după cum ați observat, am trecut la părțile pozitive. Agrabile au fost locurile unde s-a desfășurat filmul. Ele au fost

splendide. Muzica, o parte principală din film, a fost minunată. Combinația de instrumente a produs multe melodii pe ritmuri frumoase și tonalități diferite. Am observat cu mare atenție că prințul, deși era de înalt rang, nu se purta altfel. Cel mai draguț moment a fost cînd franțuzoica l-a ajutat pe Kalam. Și ea a fost draguță. În încheiere aș vrea să spun ceva: eu am o părere așa și așa, dar cred că toți copiii cu aventură în sînge ar adora filmul.

BUNUL MEU DUȘMAN

DAIANA BALASZ, cls. a VIII-a (prof. Cristina Dezsi, Școala „Ion Creangă”, Cluj-Napoca)

Acest film, ca toate celelalte care aparțin genului dramă, ilustrează viața reală, prin intermediul unui conflict complex și puternic dintre personaje. Drama te face pe tine, ca spectator, să privești viața dintr-un alt punct de vedere, un punct de vedere care se naște din mesajul filmului. *Bunul meu dușman*, o creație a lui Oliver Ussing, are propriul fir narativ care te face să te întrebă dacă oamenii – sau în cazul de față copiii – sînt în stare să își bată joc unii de alții în cel mai oribil fel cu putință. Ne este dezvăluită viața unui elev pe nume Alf (Nikolaj Støvring Hansen), care după părerea mea este exact ca acel personaj tipic din orice școală, mereu bătut sau necăjit de bătași, care reușește cu greu să schimbe acest lucru. Scenaristul i-a dat ca punct de inspirație o carte cu benzi desenate manga numită Niccolo. Încă o dată ne este demonstrată apropierea acțiunilor acestui film cu realitatea, deoarece copiii sînt predispuși să ia în serios toate lucrurile banale sau grave pe care le găsesc fie în reviste și cărți, fie în televiziune și internet. Filmul ilustrează povestea lui Alf, care împreună cu colegul și noul său prieten Toke (Rasmus Lind Rubin) încearcă să întoarcă roata în școala

lor într-o combinație de elemente șocante și violente, întorsături de situație imprevizibile, cîteva scene slabe de romantism și una sau două scene comice. Pe scurt, poate v-ați dat deja seama, am ieșit de la film foarte tulburată, cu un sentiment groaznic înăuntrul meu, cu o dezamăgire profundă care s-a datorat faptului că eu, fiind puțin informată, citind doar descrierea acestui film, mi-am imaginat că este o comedie plină de peripeții cauzate de doi elevi proaspăt aliați în vederea unei răzbunări și că voi avea parte de o rețetă copioasă amestecată cu distracție și umor. La început mi s-a părut amuzant faptul că cei doi aliați au de gînd să nu se mai ascundă, ci să-i facă pe bătași să guste din propriul lor elixir, însă după primele poante a devenit deja exagerat, probabil regizorul asta a și dorit, dar opinia mea este că ar fi putut diminua puțin din cruzime. Au fost unele scene absolut groaznice. Foarte greu de descris stările care m-au împins treptat spre stupeoare și șoc. Legătura pe care filmul o face cu viața reală mă face să mă gîndesc că aceste lucruri se pot întampla și în viața, în școala mea. Sincer, mă rog și sper să nu se întîmple. Mesajul acestui film este într-adevăr unul educativ. Pentru mine s-au desprins două lucruri foarte importante: părerea celorlalți contează mai puțin, tu trebuie doar să-ți urmezi visele, iar al doilea este că nu trebuie să te lași niciodată orbit de putere. Acestea sînt două categorii în care personajele principale s-au diferențiat (împlinirea viselor și împlinirea egoului). Pot spune că am răsuflat cît de cît ușurată doar la sfîrșit. În ciuda întîmplărilor tulburătoare, acest film este atît de captivant încît nu v-a dați seama cum trece timpul. Nu este doar o dramă oarecare, aceasta chiar te mișcă, este mînuită cu artă și cu actori care știu să joace. Acțiunea, cu grijă aleasă, ce se

învîrte în jurul celor două personaje, reușește să-ți arate exemplar ce înseamnă „un bun dușman.” Faptul că regizorul a împrumutat puțin din Japonia, de la benzile desenate cu Niccolo și pînă la stilul asemănător cu visual-kei al lui Toke de a-și face părul, a fost destul de surprinzător. Am fost plăcut impresionată de acest lucru. Celor care iubesc manga-urile mult prea mult și celor care țin să arate ca ei sînt șefii sau vorbesc în batjocură despre alții, dar și celor care vor să vadă o dramă autentică, le recomand acest film. Sînt sigură că își va lăsa puternic amprenta asupra voastră!

LUMEA VĂZUTĂ DE NOI

SZAKÁCS GÉZA, cls. a XI-a (Prof. Rus Fodor Dóra, Liceul Teoretic „Jósika Miklós”, Turda)

Filmul *Lumea văzută de Simon*, regizat de Andreas Öhman în 2010, ne introduce în lumea ciudată, dar pură, al lui Simon, prin prezentarea spațiului cosmic închipuit de protagonist. El orbitează într-o navă cosmică improvizată, departe de cei din jur. Personajul principal suferind de sindromul lui Asperger se izolează de familia sa, care nu este capabilă și nici nu vrea să înțeleagă *jocurile* sale, jocuri pe care el le consideră importante și serioase, oferindu-i echilibrul de care are atîta nevoie. Filmul prezintă dificultatea astronautului de a naviga în spațiul creat, datorită *meteoritilor* care apar în calea lui. De aici asistăm la o răsturnare de situație, deoarece totul devine confuz. Nu mai înțelege lumea în care s-a refugiat. Nu cere ajutorul celor din jur, lipsindu-i deschiderea spre comunicare. Singurul din familie care încearcă să ia legătura cu el, înțelegîndu-l pe deplin, este fratele său mai mare, Sam. Acesta are capacitatea de a intra în lumea lui, de a interacționa cu astronautul singuratic, de a participa la jocul propus de Simon. Dar nici Simon nu este în stare și nici nu vrea să-i înțeleagă pe cei din jur, el se ține de programul său, ignorînd viața altora. Sam este părăsit de Frida practic din cauza lumii bizare a lui Simon, conviețuirea cu el fiind tot mai solicitantă pentru o persoană ce se ghidează după regulile *normalității* acceptate. Atunci Simon se vede obligat să iasă din închisoarea ce și-a creat-o singur. Dorința lui nestăvilă de a-și ajuta fratele îl obligă să interfereze cu lumea de care s-a izolat. Jennifer este tînăra pe care o vrea pentru fratele lui, ea însă are sensibilitatea necesară de a găsi o cale spre Simon. Această apropiere este sugerată mai ales prin muzică. Acordurile muzicii îl fac pe acest personaj ciudat să vadă lumea altfel și să iasă pentru cîteva clipe din izolare. Aceste clipe sînt ilustrate prin jocurile copiilor pe ritmul muzicii și înălțarea baloanelor spre cer. Imagini feerice derulate pe fundalul unei muzici dinamice, pline de energie, ce îți insuflă dorința de a trăi. Metafora principală folosită în film, butoiul-

navă spațială, ne duce cu gîndul la idea că Simon sîntem cu toții. Noi cei care, decît să suferim, mai bine ne închidem în propria carapace pentru a ne păstra integritatea. Integritatea psihicului, care în viziunea lui Simon este expus și vulnerabil mai ales în fața sentimentelor, ce nasc haos și dezechilibru. Predicția lui Simon pentru formele de cerc ne sugerează tot dorința individului de a atinge perfecțiunea, de a alcătui un tot doar de unul singur. Este o percepție individualistă asupra existenței umane, existență în care eul se creează pe el însuși, nu are nevoie de altă ființă pentru a fi un tot perfect. Putem oare rămîne intacti și de nezdruncinat în izolarea noastră? Cît rezistă zidurile create de noi, sîntem destul de puternici pentru a ne confrunta cu acceptarea propriilor noastre sentimente, de a ne arunca, sau de a ne lăsa alunecați în haosul emoțiilor și sentimentelor? A orbita singuratic într-un neant gol, dar sigur și ordonat, sau a te lăsa zdruncinat de naveta spațială condusă de sentimente deseori bulversante, chiar chinuitoare? *Aceasta este întrebarea*. Filmul se termină la momentul potrivit. Rămîne o creație deschisă și astfel se salvează de la banalul filmelor hollywoodiene. Băiatul se află din nou în butoiul-navă, lingă el o vedem pe Jennifer, care reușește să-l atingă pe Simon fără ca el să realizeze acest lucru. Acela fină atingere a degetelor ne sugerează șansa primită de Simon pentru salvare. Întrebarea incitantă însă rămîne: va fi el deschis spre această șansă? Întrebare ce inevitabil ne-o formulăm și noi. Dar pentru curajul și demnitatea ce sînt esențiale formulării acestei întrebări, filmul trebuie văzut. *Doar astfel lumea devine văzută de NOI.*

MOTIVAȚIILE JURULUI EducaTUFF –Tineri Critici de Film, Premiile pentru cele mai bune critici

BIANCA CUIBUS, cls. a IV-a, (învățător. Simona Brie, Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu”, Cluj-Napoca)

Apreciam în mod deosebit seriozitatea cu care a vizionat filmul și și-a argumentat ideile.

DAIANA BALASZ, cls. a VIII-a (prof. Cristina Dezsi, Școala „Ion Creangă”, Cluj-Napoca)

Apreciam referințele culturale pe care le face în text, faptul că a analizat filmul la mai multe nivele și că a reușit să explice impactului filmului asupra spectatorului.

SZAKÁCS GÉZA, cls. a XI-a (Prof. Rus Fodor Dóra, Liceul Teoretic „Jósika Miklós”, Turda)

Apreciam felul în care s-a identificat cu personajul principal, modul elaborat în care a redactat textul, argumentele și concluziile foarte pertinente.

10 ediții în 10 portrete

09 TIFFARUL DEPENDENT

Acum 2 ani, noi cei din redacția AperiTIFF, am observat nașterea unui mutant: TIFFFarul compulsiv sau dependent. O creatură perfect adaptată la mediul festivalului care, timp de 10 zile, respiră și mănincă filme cu o ferocitate care i-ar face invidioși și pe cei mai înveterați cinefili. Ne-am așteptat la un individ năuc de la lumina naturală, cu ochii injectați de la prea mult celuloid și junk food și o piele pergament, perfect tabăcită de atâtea șocuri, dar el s-a dovedit a avea un contur cu mult mai umanoid. Bucuroși ca de o monumentală descoperire antropologică, am încercat să-i schițăm portretul. Am încercat să îl conturăm nu prin succese personale, realizări și puncte tari, ci prin păcate; ni s-a părut mai cinstit, pentru că TIFF-ul însuși a venit cu un bagaj de transgresiuni, defulări, abuzuri cronicate vizual și jubilări over the top, încăpăținându-se să facă mutații în creierul cinefil național prin pumnii în plex și capetele în

zid ale unor debuturi anonime.

Acum doi ani TIFFFarul era o ficțiune în creierul noastre înfiebinate, născută la o cafea înainte de festival, când aveam încă energie și imaginația intacte, înainte de maratonul nopților nedormite și zilelor cu mâncare dezgustătoare. L-am găsit la Cluj în carne și oase, era peste așteptări. Iată cum arată el: TIFFFarul e cel care se trezește în primul ceas și se duce la primul film din festival fără să-i treacă prin cap că politica de programare a filmelor nu-i poate oferi la ora și în ziua aia vreun *treat* special. Din ziua întâi își ia o morgă de kamikaze și i se pare că participă la o cruciadă esențială în care nu poate fi atît de meschin încît să nu sacrifice program, somn, mâncare, iubită sau prietenii de-o viață. I se pare că viciile lui – 6 filme pe zi – sînt deasupra viciilor altor muritori și se bate cu pumnii în piept că n-ar ascunde în ruptul capului o plăcere vinovată. E un animal sociopat, în stare să nu vorbească cu pri-

teni săptămîni la rînd după o cearță pe un film. Își cere în căsătorie iubita la TIFF, doar pentru ca apoi să nu meargă niciodată la aceeași proiecție cu ea, ca nu cumva să ajungă la cuțite. Dacă e femeie, lasă curățenia la jumătate pentru un film din Fără Limită la Open Air. Dacă e profesor, face gesturi suspect-generoase: își lasă clasa să meargă la film doar pentru a nu rata titlul încercuit cu culori speciale în programul de TIFF. Se bucură de fiecare dată cînd în AperiTIFF se strecoară cuvîntul *fuck* și ne privește ca pe niște camarazi de arme în lupta cu dușmanul comun: viața dinainte și după festival. Încearcă să vadă toate filmele și la final de festival jusează cu priviri sticloase și memoria saturată de impresii vagi. E convins că nu i-a scăpat nimic sau dacă i-a scăpat n-o să și-o ierte niciodată. Dacă are copii, e convins că TIFFul e un veritabil mod de educație, iar copiii lui sînt TIFFarii – generația următoare, care nu mai au noțiunea de "extrem" în legătură cu TIFFul. Marea lui frustrare este filmul pe care n-a apucat să-l vadă după ce a stat la o coadă de trei ore, cîte trei zile la rînd. Nu-l deranjează că în Cluj mîncarea e proastă pentru că nu are vreme să mănînce. De asta restaurantele din Cluj nu realizează

ză ce problemă mare au. I se pare cool să doarmă la filmele de la Arta. Știe cine sînt Apichatpong Weerasethakul și Pen-Ek Ratanaruang și a stat măcar o dată de vorbă cu Lukas Moodysson. I se pare că dacă vede 5 filme unul după altul e ca și cum ar mîncă 5 fripturi, dar nu simte că bulimia lui cinefilă ar avea nevoie de o gasterectomie. Un gest disperat pentru el înseamnă să vadă toate filmele dintr-un festival, nu plecarea de la job pe neve, faptul că-și minte șefii sau că-și neglijează iubita. Are însă noroc la relații, acum doi ani își neglija iubita la TIFF, o face în continuare, ediție de ediție, și totuși n-a rămas singur. Nu încetează să ne șocheze cu gusturile lui: în timp ce noi avem muștrări de conștiință că îl trimitem la shockere sexuale și la opusuri canibale, el plusează: se calcă în picioare la *O Fantasma* și *Taxidermia* și dă cinci stele la cele mai incoerente filme făcute cu bugete de 300 de dolari. Ar face orice să intre la party-urile TIFF, dar ignoră senin staruri ca Jacqueline Bisset sau Catherine Deneuve, cărora li se pare ireal că la Cluj nimeni nu le asaltează. În lumea lui, Mihai Chirilov și Tudor Giurgiu sînt iconuri și discută minute în șir întîmplarea minunată de a-i fi văzut pe stradă. Pentru el, tri-

cul roz cu Bjork și pălăria verde ale lui Chirilov sînt reperele care-l ajută să-și țină cronologia edițiilor trecute. TIFFFarul e un alterego, un personaj imaginar dintr-un scenariu schizoid – dar niciodată paranoic – care se scufundă nevăzut în conștiința fiecăruia a doua zi după festival. A bîntuit oameni care n-o să mai ajungă la niciun alt festival de film pînă la anul.

Laura Popescu & Anca Grădinaru

TIFFARUL DE 10

And the winner is:

TIFFarul de 10 este Sergiu Petrișor.

Sergiu și toți ceilalți TIFFari prezentați în AperiTIFF sînt invitați astăzi, după ce îi vom contacta la telefon, să își ridice setul de promoționale TIFF 2011 de la redacția AperiTIFF (Alimentara Nostalgia de lîngă Cinema Arta).

La revedere și la anul!

10: TIFF văzut de la AperiTIFF

Deci 10 ediții de TIFF, fiecare a cîte 10 zile. Rezultă vreo o sută de zile de cinema la înghesuială. Și un număr de filme undeva peste 1500. Aș da date exacte, dar textul de față e scris în timp ce toată lumea este la gala de închidere. Am început să îmbătrînesc cu festivalul ăsta de film din Cluj. În ultimii nouă ani m-am obișnuit cu doza anuală de TIFF și de fiecare dată am constatat aceeași chestie foarte plăcută: Clujul se schimbă. Se reface, se modernizează, depășește micile orgolii și complexe provinciale. Dacă aș fi avut timpul necesar, mi-aș fi adunat pozele din 2002 și le-aș fi tras din nou, aceleași locuri, aceeași încadratură, dar de data asta pe digital. Toate plusurile apărute în ultima decadă (vroiam foarte mult să utilizez termenul într-un text de AperiTIFF și ăsta e ultimul) rezultă din mixtura de respect față de trecut și loazir contemporan bine implementat în viața oășului. E o chestie admirabilă, mai ales venind dintr-un București care mai nou a dezvoltat o obsesie pentru poduri suspendate. Detest în continuare ce-am detestat și la prima descindere aici: semafoarele care durează 2 eternități și 16 zile și durată foarte similară pe care o irosești așteptînd un meniu sau nenorocita de mâncare. De ce atîta grabă? Pentru că sînt din București și TIFF-ul este prin definiție un festival grăbit. Crește (anul ăsta cu toată moda, cu concertele, cu expozițiile și cu piesele de teatru, lucrurile păreau insurmontabil de multiple) și între hotel, redacție, cinema-uri și socializarea de seară este ideal să ai un moment de respiro/hrănit. Ce rămîne dintr-o sută de zile de

cinema? Amintiri (cinefile și nu numai), prietenii (de moment sau de lungă durată), controverse (la redacție ne-am șocat unii pe alții cu preferințele și dezgusturile cinefile). Vin la pachet și ceva cinism și ceva blazare. Ca atunci cînd arunci un "măh, ăsta trebuie văzut pe ecran mare, eu l-am văzut la TIFF!" sau cînd ajungi și strîmbi din nas la shockerele sexualo-emoționale de prin varii secțiuni și formulezi sictirit "și cu ce ne ajută faptul că-i vedem la penisul gol și flasc de 3 ori în film? Ne spune mai multe despre personaj? Duce firul narativ înainte sau înapoi?"

Din 10 ediții de TIFF rezultă o bănuială cu parfum de mare probabilitate. Al 11-lea TIFF va fi și mai mare, va continua să recompenseze simbioza cu Clujul oferind și mai multe "de toate pentru toți". Anul viitor nu-i exclus să includem sub umbrela festivalului și polo călare, manufacturarea artizanală de paste și ceva cenacuri de haiku. La revedere!

Cristi Mărculescu

Festivalurile de film, la fel ca mariajele ori durerile de spate, tind să atingă un fel de echilibru termic, un fel de inofensivitate dacă trece destul timp și se adună un bagaj destul de mare de informație și de amintiri. Acest lucru e, din păcate pentru mine, într-o oarecare măsură TIFF. Deși e un eveniment mult mai mare decît în alți ani, cu mulți invitați și evenimente conexe, e ca un ceai de după amiază, la care oamenii participă aproape dezangajați. Euro invitați, asio invitați, avangardiști ori tradiționaliști, se adună sub umbrela

îngăduitoare a TIFF – e o celebrare a comuniunii, a amicitiei poate adeseori mimate din rațiuni de PR, a colmatării de paradigme și categorii – bloggeri, cinești minori, actori de teatru, desenatori de afișe. Mi s-a părut că pentru unii dintre invitați sau simpli vizitatori, TIFF a fost un concediu intelectualizat care, cred eu, ar trebui să fie o funcție de rang secundă a cinemaului de festival. Cred că filmele și cineștii ar trebui să aibă ambiții, vîină și chiar răutate uneori, care să dezmoștească, întocmai ca filmul și realizatorii filmului *Imperialiștii sînt încă vii*, film care eu speram să cîștige trofeul. Probabil orice eveniment pe cale să se mamutizeze trebuie să aibă mînuși albe cu toată lumea. De înțeles.

Ca părți bune - oamenii cu care lucrez an de an și pe care din păcate îi văd doar la TIFF. Cîteva filme bune, la prima strigare, *Imperialiștii sînt încă vii*, *Nokas*, *Mițe bătrîne*, *Volcano*, *Balada tristă de trompetă*, *Periferic*. Apoi, multă lume festivalieră - oameni relaxați, cu haine și accesorii din in, pălărioare, proaspăt întorși din Nagornokarabah ori într-o pauză de muncă la un documentar la limită, multe produse Apple atașate de mulți oameni aparent creativi. Una dintre acele sincronizări pe care ni le tot dorim la nivel sociocultural cu restul lumii și pe care, cel puțin formal, l-am primit timp de 10 zile.

Mark Racz

Galbenul la badge îți asigură cafea moca, iar albastrul te face mai perseverent (cînd faci tot posibilul să intri la party HBO la Diesel). AperiTIFF + TIFF TV = în a complicated relationship. Am învățat că echipa TIFF este un miriapod neobosit. Abia la numărul 9 au trecut texte de-ale mele nemo-

dificate de ochiul verde și critic al Laurei. Am învățat că pot să dorm trei ore pe zi (că noaptea n-a dormit nimeni) timp de 10 zile. Am învățat că dacă întîrzi cu textele Laura și Carmen stau în birou pînă la 6 dimineața. AperiTIFF e primul ziar care mi-a publicat articolele.

Oana Moisi

TIFF-ul pare o vacanță solicitantă, dar plăcută pentru colegii de la AperiTIFF. Anul acesta mi-am dat seama că orice întrebare de Q&A care începe cu „Nu credeți că acest film ar fi fost mai frumos dacă...” nu poate fi decît hazlie și oarecum stînjinitoare pentru *auteurii* care și-ar dori cîteodată un public format exclusiv din connaisseuri, dar TIFF-ul este pentru toată lumea și mă bucură succesul inițiativei Mănăștur Open Air (datorat probabil și selecției atente a filmelor proiectate). Am văzut cîteva documentare excelente, un film indian simpatic și o comedie balcanică deprimant de apropiată de adevăr, am văzut și mai multe evenimente laterale decît în anii precedenți, iar augumentarea aniversară s-a făcut ușor simțită, incitînd în general (dincolo de cîteva excese). Stimații colegi Cristi și Mark s-au strecurat, dînd din coate cu dibăcie și înghesuind spinări pline de sudori cu deosebit spirit de sacrificiu ca să-mi ia cîte o bere de la bar la party-ul HBO, lucru pentru care le mulțumesc călduros. În timp ce alții făceau experimente de duranță (la filme) sau depravare (la party-uri), Laura și Carmen și-au asumat un experiment de duranță și depravare (la redacție) cu *Nostalgia* unui AperiTIFF mai mic. Dar cînd festivalul crește, ziarul nu are de ales decît să-l urmeze.

Radu Meza

Filmele pe care le-am iubit în 10 ediții

Cristi: *Gruz 200*, *Autobiografia lui Ceaușescu*, *Carandiro*
Raluca: *Strella*, *Dogtooth*
Anca: *En la cama*, *Dark Horse*, *My Winnipeg*, *Screaming Masterpiece*
Razvan: *Eu cînd vreau să fluier*, *fluier*
Matei: *Dogtooth*
Mark: *Ex Drummer*, *The Ape*, *Dogtooth*, *Hunger*, *Nord*, *Aurora*
Anca: *Mulholland Drive*
Carmen: *13 Tzemeti*, *Noi the Albino*
Oana: *Lebanon*
Radu: *Cidade de Deus*, *Historias del Desencanto*, *Om Shanti Om*

Filmele pe care le-am urît în 10 ediții

Radu: *Cloud 9* (cine te-a pus să te duci?)
Cristi: *Bărbat în baie*, *Sagrada familia*
Laura: *O fantasmă*
Anca: *Empathy for Lady Vengeance*
Mark: *Mănîncă din trupul meu*
Raluca: un film coreean cu melci și crime din secțiunea Umbre.

Colecție de sintagme/erori în AperiTIFF 2011

Pe care le-am folosit sau doar am vrut: violator part-time. subscriu. copii efectiv împușcați. fundamentul. polipi diegetici. plebei alunecoși. minunatul Matias Bize. Cațanchin. a consemnat cu grație Raluca Bugnar. a se tiffui. *Bărbat în baie* infestat cu penisuri. la 30 de centimetri de un penis (benzurat cu "membru") celebru. cînză falsificată. "O poate refuza cineva pe Oana? Cel puțin doi ani de-acuma-ncolo, pînă o prinde gravitația din urmă, nu!" jurnalismul meu de nișă.

ROMANIAN TRENDS

The Unmasking

At Cannes this year there was a chart making the rounds that listed film titles followed by categorized themes fitting the subject of the movies: domestic abuse, child abuse, animal cruelty, pedophilia, rape, torture. It was amazing how many films had multiple checks, and in one case, the Australian movie *Snowtown*, there was a mark next to every category. I kept wondering, what was it about 2010-2011 that inspired so many directors to make films about abu-

se? After all, since a movie usually takes up at least two years of a director's life, it means these people were committed to wallowing in such themes for a serious chunk of time. A lot of us were wondering why we needed to as well.

Thank God Romanian films this year (so far) seem to be bucking the trend. Two themes however do seem to be markedly present, the first being the country's communist past: *Metrobranding*, *Adalbert's Dream* (*Visul lui Adalbert*), *The Unmasking* (*Demasca-*

Periferic

rea) all directly deal with the issue. I know a lot of people, especially Romanians themselves, keep wondering why their cinema needs to keep going over the same territory, but when the nation itself hasn't yet processed those crushing, leaden years, why expect her cinema to "move on"? There's still a lot more to be said on the subject, a lot more catharses to be experienced in a darkened movie theatre, so my advice is don't shy away from the subject since it's too omnipresent a past to ignore.

On the other hand, a subject that has been done to death is prostitution: *If the Seed Doesn't Die* (*Dacă Bobul nu Moare*), *Loverboy*, *Outbound* (*Periferic*). The first on this list, a movie bordering on the offensive, also throws in an unhealthy dose of incest. Romanian cinema is hardly alone here, and I've been complaining for years about this international trend – if prostitutes spent as much time watching movies about themselves as we do, they'd never have time to work. Can we please just shelve

this subgenre for a while? And have you noticed, these movies are almost always made by men? Far too often, under the guise of revealing a social tragedy, these films turn into disturbing modes of getting guys off. Romanian cinema needs to start creating better roles for women, three-dimensional roles devoid of the hoary mother/whore dichotomy. Wouldn't that be a nice gift for TIFF's 11th edition?

Since this is the last AperITIFF until next year, a few words about the festival. I've missed a lot: even while concentrating on the Romanian movies, I still couldn't make it to hear Lucian Pintilie discuss his work. I missed Cristi Puiu's masterclass. I failed to make it to some of the shorts. Missed opportunities, for which I'm kicking myself. But what an amazing gift TIFF has given us: through thick and thin the festival continues to promote the variety of films coming out of Romania. Some years are good, some years less so, but that's not the point. What matters is that filmmakers know they've got a boost up onto the scene, which means they have room to succeed or fail. It's the kind of crucible that fosters creativity, offering the promise of terrific things to come. See you next year.

– Jay Weissberg

PUNCTE ȘI RATE
FĂRĂ DOBÂNDĂ

Plătește cu un card de credit al Băncii Transilvania și ai puncte Star BT și rate fără dobândă la partenerii noștri.

www.starbt.ro

Banca oamenilor întreprinzători

Alege smartphone-ul
care ți se potrivește
din cea mai inovativă
gamă Nokia

nokia.ro

NOKIA
Connecting People

Let's Go Digital!

The final day of TIFFF seems the appropriate moment to celebrate the festival, event which has most to do with the future. "Let's Go Digital" is a workshop for young people between 14 and 18. The 15 participants – selected from a large number of applicants – are divided into groups of 3, each of which produces its own short film. Another team of "veterans" from previous editions makes a sixth film.

"LGD" was launched by TIFFF in 2005, and since then has taken place annually, with three extra edi-

tions in 2007 in Bucharest, Sibiu and Constanta. A significant mark of its success is that several of its participants have gone on to film school, and are set to make their professional marks. The team currently guiding the project are Iulia Murgu, Sorin Botoşeneanu, Neil Coltofeanu, Tudor Jurgiu and Bogdan Coman.

The "LGD" final show is always an adventure for the audience as well as for the film-makers; and the usual party spirit of the event, in the presence of all the film-makers, was more than usually evident this

year, with the outbreak of an impromptu and boisterous "Happy Birthday" song for one of the gang.

Maybe the most thrilling part of the show is the collection of one-shot films, individually made by each participant as a preliminary to the week's work. They have all taken this obligation seriously; and it feels a privilege to see momentary glimpses of the world through these uncorrupted eyes: a snatched cigarette; people in a parking lot; a fallen ice-cream crushed by a naked foot – most haunting, an old lady gazing out of her window, at

nothing. There are eyes and minds at work.

The speed with which the films have been made seems not to impair or limit ideas. A young couple engage (or fail to engage) in conflicting monologues. A painted clown meditates sadly on how dangerous it would be if we could read the minds of others. They take on the world as they see it, unafraid to take on issues of education or the environment: one sends a stern message on people's indifference and lack of respect for nature and their neighbours.

Several things are striking about this year's "Let's Go Digital" participants. All are between 16 and 18: there are none in the 14-16 group, which have in the past sometimes made startling contributions. The large majority are girls: where have the guys gone? Most surprising, only two or three of them admit any desire to go into films. They undertake "LGD" for the experience, for the fun, for the personal encounters, but mostly, one feels, to come to a closer understanding of the kind of communication which dominates their daily lives. These may not be the film-makers of the future, but they are certainly its people.

In tough economic times, festivals depend more and more on sponsors to provide their economic life-blood. For the public at large, their contribution is signalled only by the decorative display of corporate logos on the poster and programme, or those commercials which we can readily recite by heart after ten TIFFF days.

iSTYLE's support of "Let's Go Digital", however, is uniquely visible and practical, since the company supplies the vital equipment without which the work could not exist. iSTYLE has also brought to TIFFF Mrs. Dora Anca Popeneciu, its general manager, who has been involved with "LGD" from the start. Her very personal immersion in the project and all young talents it brings together goes far beyond ordinary notions of sponsorship.

The aficionado's only regular annual regret about the "Let's Go Digital" is that this programme of brief impressions and bright, unspoiled sensibilities always ends too soon.

– Rareş Neboisa, David Robinson

Pernilla August – On the Right Side

Swedish actress Pernilla August came to TIFFF this year to present her feature directorial debut *Beyond* (*Svinalängorna*) which premiered at Venice's International Critics' Week in 2010. Occupying

the director's chair rather than appearing in front of the camera was not the result of any specific longing to direct, she says, "because I love my work as an actress. It's more a feeling of thinking: 'Well, I have been using my left hand all

my life, now it's time to see what the right hand can do.' It's more of a challenge."

In fact, the idea that she might one day direct "is something that has been growing within me more and more. On the first film I ever

did when I was about 16 or 17, I remember the feeling when I finished and had to leave the set. I was so curious about all of the other people on the other side of the camera because they seemed to have so much fun. I wanted to be with them all of the time!"

"Then about seven years ago I did a short film – *Time-bomb* – and I remembered thinking: 'Yes, I'm on the right side!' I had the same feeling when I started working on *Beyond*."

Initially, August was somewhat disconcerted about making this step into directing: "I asked myself: 'What should I do and say to the actors?' And then I decided that if I don't have anything to say, then don't say anything. Don't pretend for the sake of it."

However, her many years of experience as an actress meant that she had a pretty clear idea of what the actors and actresses need. "It's so important to have a good atmosphere on set," she explains, "especially in this film where we had so many kids in the cast. I know from my own work as an actress that a warm atmosphere helps so much for you to open up, relax and perform well."

Directing *Beyond* – which won prizes at the festivals in Venice, Sao Paulo and Hamburg, among others – has whet her appetite to continue directing although it doesn't mean that her acting profession would be put on hold.

"I want to direct more and also play because I love acting," she says, pointing out that the collaboration between John Cassavetes and Gena Rowlands and the work of Ingmar Bergman have been sources of inspiration for her foray into directing.

– Martin Blaney

Round table

Romania on the Movie Map

Today, June 12th, in the last day of the festival, renowned film critics from Romania and abroad meet at the French Cultural Institute at 11.30, for a new discussion under Romania on the Movie Map.

DoR de TIFF

Prin centru,
de încheiere

Puțin după prînz, au început să apară cuplurile proaspăt căsătorite prin oraș. Fotografii pe scările Naționalului, trenе ștergînd dalele de piatră de pe Samuil Micu Klein. Rochii pestrîte, zîmbete roșii, limuzină albă cu un buchet mare pe capotă parcată în apropierea Muzeului de Artă. Ziua galei TIFF a fost mai întîi zi de nunți. La Muzeu, care a găzduit încă de la începutul festivalului evenimente TIFF, era tîrg vintage. Era de ajuns să dai o tură pe-acolo și să ciulești urechile ca să afli că seara avea să fie concert *Robin and the Backstabbers*, chiar acolo pe scena la poalele căreia s-a dansat, s-a mîncat unguerește și s-a socializat fără fașoane, cum se întîmplă la TIFF. Pe la 1 și ceva, în Sala Mare de la Național se făceau, în liniște, ultimele pregătiri pentru decernarea premiilor. Vreo 13 oameni stăteau în jurul scenei, discutau ultime detalii, mișcau și fixau camere și reflectoare. La TIFF Lounge vîntul mai zbură cîte un stativ cu vreo fotografie. Oamenii cu legitimații atîrnate la gît își pierduseră aproape de tot aerul de turiști și se deplasau fără grabă printre

locurile binecunoscute: cinematografe, terase, popasuri. În Unirii, la Meeting Point, Monica Procopeț avea emoții. A fost primul ei an de master în Cluj și primul an la TIFF. Cînd i s-a propus să fie îngeraș, a pufnit în rîs. Se și imagina într-un costum cu aripi, plimbîndu-se prin oraș. Abia pe urmă a aflat că va avea grijă de oaspeți străini. Acum, îi ținea pumnii lui Maarten Mertens, actor pentru care a fost înger și care avea toate șansele să primească premiul pentru rolul din *Oxygen*.

- Gabriela Pițurlea

Portrete
de familie

30 DE FOTOGRAFII

30 DE PORTRETE
DE FAMILIEVERNISAJ:
DUMINICĂ, 12 Iunie, 12.30DECAT
REVISTA

www.pcmadd.com

BOOM
BANG

**Computerul
susține filmul prin
efecte speciale!**

m@dd
electronics group

susține

TIFF

AlternaTIFF

Eclecticism

A treia zi de alternaTIFF a început cu concertul Electric Brother de la Meeting Point. Cu această ocazie a fost lansat cel de-al doilea album solo al artistului: *Pe Pămînt*. O apariție calmă și sigură de sine, Electric Brother are profilul unui muzician complet. Curtea Muzeului de Artă a fost transfigurată cu ajutorul sunetelor exotice și eclectice, dar și datorită „cameo-ului” Mariei Popistașu, care a interpretat la voce cîteva piese. Seara, a continuat în Boiler Club

cu trupa Electric Fence, apărută peste noapte, dar care sună extrem de bine și fresh, amestecînd cu o dezinvoltura suspectă pentru niște debutanți ritmuri funk, reggae, d'n b sau elemente etno cu cele mai sexy riff-uri din festival. Și încă n-am amintit de vocea feminină, autoritară și mai simpatică decît a lui Beth Ditto. Dacă publicul de joi nu văzuseră încă filmul *Gandu*, cu siguranță nu l-au ratat aseară. *Gandu Circus* e o trupă de sine stătătoare, formată din Q – regizorul filmului – și Neel – chitaristul de la trupa

indiană *Five Little Indians*. Cei doi promovează soundtrack-ul filmului printr-un set aproape cinematografic: proiecții speciale pentru fiecare piesă, o înlănțuire studiată a track-urilor și un rap bengalez frust care te transpune instant în atmosfera filmului. A urmat dj setul lui K-LU până în zori.

PS: Urmăriți pe www.tiff.ro alternaTIFF URBAN session cu *Lights Out!*, *Electric Fence* și *Robin and the Backstabbers*.

- Silviu Medeșan

Let's Go Digital!

10 zile, 5 scurt metraje și 1 making-of

Filmele realizate în cadrul atelierului de film „Let's Go Digital!” au fost proiectate vineri, 10 iunie, la Cinema Arta, în prezența publicului, a autorilor și a echipei de traineri. Pentru tinerii participanți la atelier, rollercoaster-ul în care au urcat acum 10 zile a ajuns aproape de sfîrșitul cursei. După un proces de creație foarte intens pentru întreaga echipă, cei 18 participanți au adunat la activ ore întregi de material filmat, aproximativ 1 ora și jumătate de material montat, adică 5 scurt metraje, un making-of și sute de fotografii.

Making-of-ul realizat de cei trei seniori LGD – Ana Mareș, Diana Jaleru și Andreea Sticlea – a deschis și închis gala LGD, în care toți cei 18 cineaști au fost, așa cum meritau, în centrul atenției. Cele 5 scurt metraje care au intrat în competiția *Let's Go Digital!* sunt pe cît de diferite între ele, pe atît de sincere și proaspete:

PARCUL, STRADA ȘI SPITALUL
Realizat de: Alina Bohoru, Isabela Țeș, Adrian Mirzan
CAPACE

Realizat de: Simona Constantin, Ana Gemescu, Ioana Vreme Moser

GÂND+URI

Realizat de: Radu Sticlea, Iulia Colban, Felicia Simion

NU-MI BLOCA INTERSECȚIA
Realizat de: Catinca Zaharescu Mereuță, Anatheia Cristea, Sabina Mihăilescu

AȘA E, AȘA NU E

Realizat de: Vladimir Bulza, Paula Tudor Cămîrzan, Iulia Nelega

La finalul proiecției publicul prezent a votat filmul preferat. Cîștigătorul premiului pentru cel mai bun film realizat în cadrul programului „Let's Go Digital!” este filmul GÂND+URI, realizat de Iulia Colban, Felicia Simion și Radu Sticlea. Cîștigătorii au fost premiați la petrecerea românească de vineri seara de catre UPC România. Cei 18 participanți se întorc acasă duminică. Poate mai experimentați, poate mai curajoși, cu siguranță mai oboșiți... LGD nu se termină însă pentru ei. E foarte probabil ca unii dintre ei să revină în anii viitori ca seniori LGD, ca vizitatori și într-o bună zi ca invitați de onoare ai TIFF.

- Iulia Rugină

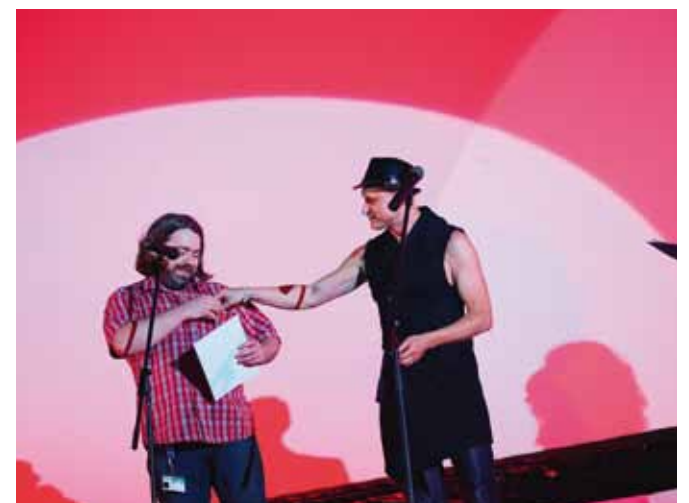
MIC
GLOSAR
DE FILM
(#10)By
MATEI BRANEA

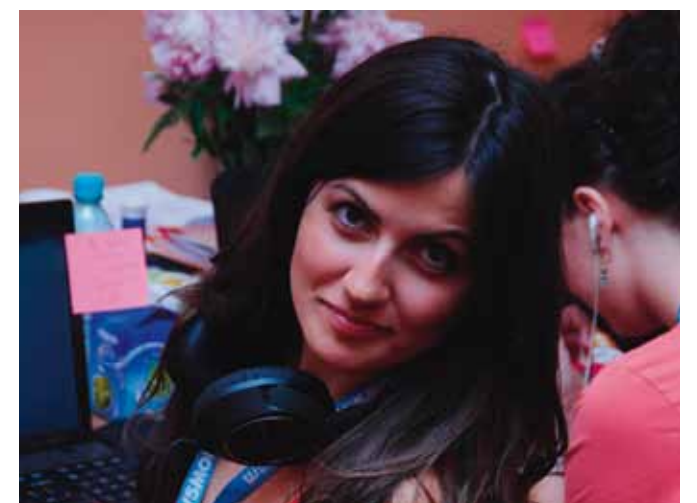
APĂI, E CAM AȘA: TE UȚI LA NIȘTE FILME, TE PLIMBI PRIN ORAȘ, VEZI NIȘTE GAGICI, TE MAI DUCI LA NIȘTE FILME, MĂNÂNCI O VARZĂ CU CIOLAN, MAI BAGI CEVA FILME, MERGI LA NIȘTE PARTY, CÂTE O EXPO, UN CONCERT, FILME LA GREU ȘI DACĂ NU ȚI-AI SPART TOTI BANII ÎN SECOND-URI, SĂMBĂȚĂ E UN SUPER TÂRG DE VECHITURI.

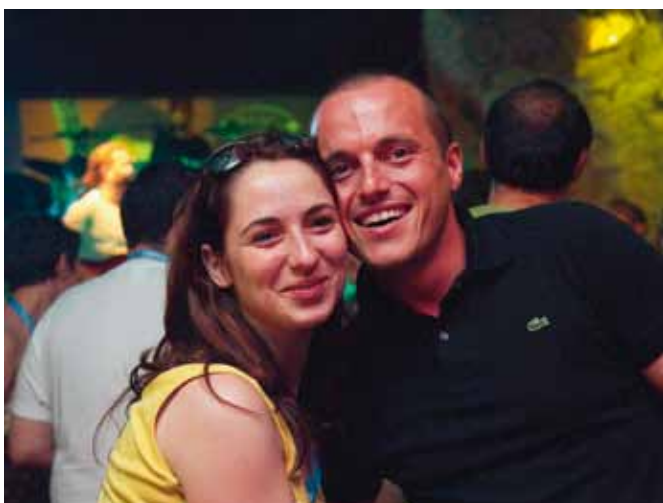

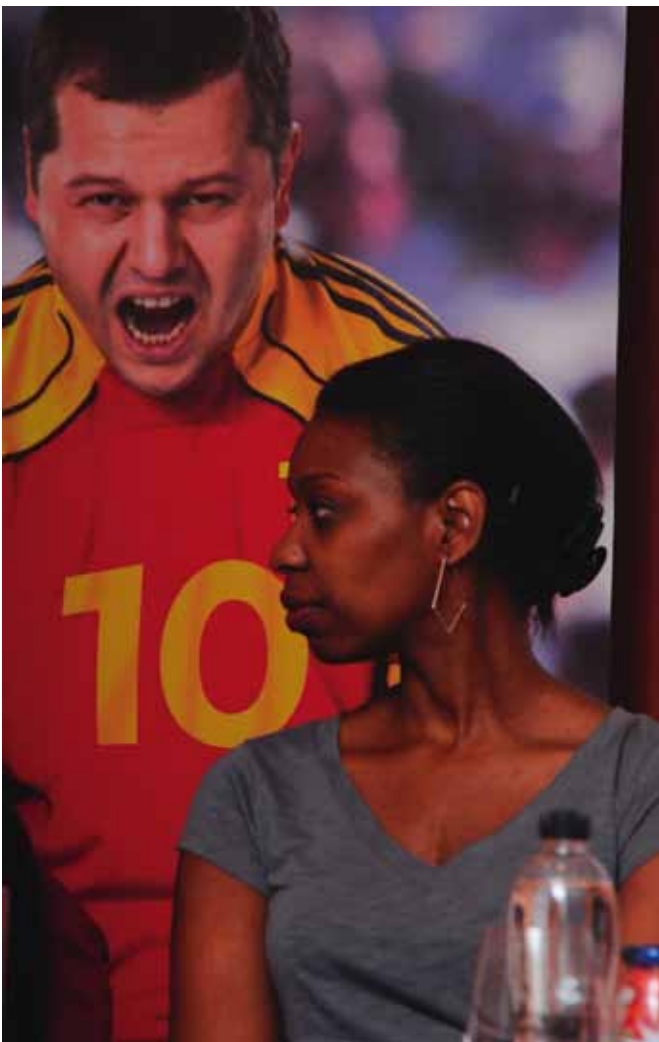
SHORT FILM GLOSSARY #10: 1) - LISTEN MAN, WHAT'S THE DEAL WITH TIFF ? 2) - WELL MAN, IT'S LIKE YOU WATCH SOME MOVIES, YOU WALK THROUGH THE CITY, CHECK OUT SOMME CHICKS, SE A FEW MORE FILMS, YOU EAT A SMOKED PIG KNEE WITH COOKED CABBAGE, SEE SOME MORE FILMS, GO TO A FEW PARTIES, AN EXPO, A CONCERT, MOVIES, AND IF YOU DIDN'T ALREADY SPENT ALL YOUR MONEY IN THE THRIFT SHOPS, THERE IS AN EXCELLENT FLEA MARKET ON SATURDAY. 3) - YOU SAID IT BRO! I BOUGHT THIS SUNGLASSES AND THIS COOL BIKE / - I BOUGHT THIS KITCHEN LAMP AND THIS OLD SCHOOL TAPE RECORDER / - AND THE HAT? / - IT'S A LAMP SHADE.

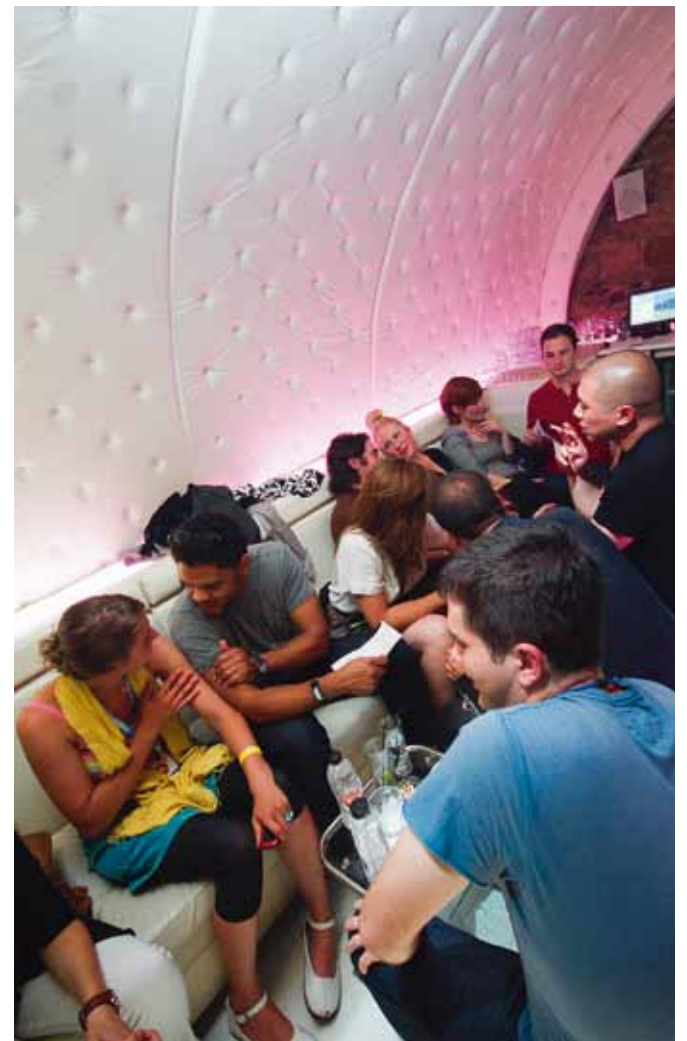

2011

TIFF

Program zilnic
11:00 - 23:00

shop

**Produse promoționale
marca TIFF, în locațiile:**

Cinema FLORIN PIERSIC Piața Mihai Viteazul, nr. 11	Meeting Point TIFF Galeria Muzeului de Artă
TIFF shop EROILOR Lângă Cinema VICTORIA	URSUS OPEN AIR Piața Unirii

Nu rata MAXI PROMOȚIILE din ultima zi a festivalului!

 INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

www.e-icr.ro

Cumperi online:
albume, cărți-eveniment, studii, eseuri, memorii, beletristică, cărți în limbi străine.

Ce ar putea să se afle în această valiză:

- diamante de contrabandă
- 250.000 de euro
- un costum de supererou.

Puterea poveștilor bine spuse: De Neprețuit™

MasterCard crede că talentul de a povesti poate transforma orice lucru banal în ceva captivant.

MasterCard – Sponsor al poveștilor de la TIFF 2011

**I-oi da o ofertă
de n-a putea-o
refuza.**

**Clujenii apreciază
filmele bune. Și noi.
Vodafone e partener TIFF**

power to you

Suntem de 10.

